Introduction to פרק שני – ידיעות הטומאה

Like the first chapter, all of the משניות of our פרק are presented at the beginning; the פרק concludes our discussion of ידיעות, with two significant tangents, each taken up in the גמרא, one dealing with the procedure for extending the boundaries of the city (ירושלים) and of the , עזרות, the second with a particular application of הלכות הוראה to the laws of סירים. As we've done in the past, we'll present משניות א-ב here, as our discussion will deal with them exclusively; over the course of our study of the (small) chapter, we will introduce the rest of the משניות as their analysis is addressed.

25.2.1

14a (משנה א') → 15a (במשיחה)

- 1. **כָכל אַשֶּׁר אַנִי מֵרָאָה אוֹתָך** אֶת תַּבָנִית הַמְּשָׁכַּן וְאֶת תַּבָנִית כַּל כָּלַיִי **וְכַן תַּעשוֹ**: שמות כה, ט
- 2. וֹיְהִי בְּּיוֹם בַּלּוֹת מֹשָׁה לְהָקִים אֶת הַפִּשְׁכָּן **וִיְּמְשֵׁח אתוֹ וְקָקדשׁ אתוֹ וְאֶת** כְּל בַלִיו וְאֶת הַפֹּלְבָּי וְאָת הָפִּשְׁכָּן **וְיִמְשַׁח אתוֹ וְקָקדשׁ אתוֹ** וְאֶת כְּל בַלִיו וְאֶת הַפֹּלְת וְלָם בְּאַת הְשָׁר יְשְׁרָתוּ בָ**ם בַּקְדְשׁ** וְנְתָנוּ אֱל בֶּגֶד תְּבֵלֶת וְכָסוּ אוֹתָם בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְנְתָנוּ עַל הַפּוֹט: *במדבר ד, יב* 3. וְלְקָחוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַשְּׁרַת אֲשֶׁר יִשְׁרָתוּ בָם בַּקְּדָשׁ וְנְתָנוּ אֱל בֶּגֶד תְּבֵלֶת וְכָסוּ אוֹתָם בְּמִכְּסֵה עוֹר תָּחַשׁ וְנְתְנוּ עַל הַפּוֹט: במִזבר ד, יב
- משנה א': clarification of the "2 $\rightarrow$ 4"
  - a if he knew he was טמא, then
    - i forgot his טומאה OR
    - ii forgot it was קדשים OR
    - iii forgot both
      - then remembered (whatever he forgot one or both) עולה ויורד
  - b if he knew he was טמא, then
    - i forgot his טומאה OR
    - ii forgot it was מקדש OR
    - iii forgot both
      - 1 then remembered (whatever he forgot one or both) עולה ויורד
  - c note (מ"ים): only "4", as it reckons only latter awareness, which is what generates the liability
  - d alternate version: only reckons pre-awareness, as that is unique to this discipline (שוגגים applies to all שוגגים)
  - e question (ש"ת): if he forgets the laws of טומאת שרץ not an obvious rule like שעורים not an obvious rule like תיקו
  - f question (מקדש יוכל בבל violated מקדש as he never knew where it was = העלם?
    - question: according to whom is this asked?
      - 1 according to "". who requires foreknowledge, he doesn't include העלם in liability for עולה וורד
      - 2 according to ישמעאל. who finds העלם מקדש liable, he requires no ידיעה בתחילה
      - 3 answer: according to גבי, who requires foreknowledge (כר"י) and holds liability for (כר"י)
- II משנה ב': liability for entering עזרה or extension of עזרה,
  - a as עזרה (and city) can only be extended with:
    - i king
    - ii prophet
    - iii אורים ותומים
    - iv סנהדרין of 71
    - ע two תודות (means לחמי תודה)
    - vi song (explained on next page)
      - 1 procedure: בית דין walks with ישראל behind them (read: they're behind הודה behind לחמי חנדה behind them
      - 2 תודות: the inside one is eaten, the outer one is burnt (explained in next שעור)

vii and: any place that was not sanctified with all of these, doesn't generate liability for entering

- b source: v. 1 extends method of sanctification to all generations (וכן תעשו
  - challenge (משה's vessels were sanctified by anointing; future כלים by their use
    - 1 explanation: why don't we read וכן תעשו and apply "anointing" to future כלים
    - 2 answer: v. 2 reads וימשחם ויקדש אותם only these were sanctified by anointing
    - 3 suggestion: if so, future כלים may need both anointing and use
    - 4 answer: v. 3 specifies use as the מקדש
      - (a) challenge: if so, what is the need for the exclusionary אותם?
      - (b) answer: without סד"א, אותם the future would need both משיחה and שירות
        - (i) therefore: מקדש as a משיחה as a מקדש at all in spite of וכן תעשו